ANUL III. — Nr. 879. EDIȚIA A DOUA MARȚI, 9 IULIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din Județe și Străinătate prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuĭŭ streĭn în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Insertiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 8 Iulie 1891.

ȚERANUL

De vr'o lună de zile încoace, poate chiar de două lunĭ, întreaga presă și toată așa numita opinie publică se ocupă numaĭ de două chestiunĭ: căsătoria prințuluĭ Ferdinand și interpelarea D-luĭ N. Ceaur-Aslan, saŭ maĭ bine zis, chestiunea evreiască.

In timpul din urmă s'a maĭ găsit și situația ministeruluĭ, remaniarea saŭ criza.

Nu trebue să adăogăm că întreagă această discuție poartă pecetea maĭ mult a unor cancanurĭ de culise saŭ a unor patimĭ neînfrînate și are maĭ mult de scop nu a lumina pe cititorĭ, ci a-ĭ dispune bine în sensul vederilor, pe carĭ le reprezintă cutare saŭ cutare gazetă, vederĭ, carĭ, pornind pe căĭ maĭ drepte saŭ maĭ sinuoase, ajung toate la acelaș punct, la acelaș țel: puterea.

Eĭ bine, discuția aceasta prelungită, maĭ cu seamă în ce privește afacerile matrimoniale ale luĭ Ferdinand Hohenzollern și criza ministerială, dovedește lipsa desăvîrșită de sentimente maĭ înalte de cât interesul de gașcă; iar modul cum se discută chestiunea evreiască este o dovadă vie de o profundă ignoranță la toate partidele noastre de guvernămînt. Ele șĭ-aŭ împărțit pe rînd puterea; unele aŭ stat chiar decenii la cârma Statuluĭ și, cu toate aceste, chestiunea aceasta arzătoare n'a fost studiată adînc cu mijloacele ce staŭ la îndemâna guvernuluĭ; nimenĭ nu s'a îndeletnicit să facă însușĭ, saŭ să însărcineze pe alțiĭ să facă, o statistică amănunțită asupra numĕruluĭ, moduluĭ de traiŭ, cauzelor de izolare și atâtea alte condițiĭ ale populațieĭ evreieștĭ, condițiĭ carĭ fac ca să existe încă o chestiune evreiască.

Din pricina lipseĭ de tragere de inimă ce o aŭ pentru interesele generale, guvernele lasă baltă toate chestiunile marĭ și se țin numaĭ de schimbărĭ și înmulțirĭ de funcționarĭ, de satisfacerea chefurilor Regeluĭ, de credite și alte afacerĭ lipicioase; iar când vine în discuție o chestiune așa de grea ca cea evreiască, nimenĭ nu e pregătit, nimenĭ nu știe să vorbească alt-fel, de cât înarmat cu pasiunea și cu prejudițiile atavice, pe carĭ le comunică și le propagă mulțimeĭ.

De aceea și de astă dată, în loc să se limpezească, chestiunea s'a încurcat maĭ rĕŭ și aceasta se va maĭ repeta de sigur.

Nu este însă acesta motivul preocupăreĭ noastre momentane; noĭ voim să intrăm maĭ în adâncul chestiuneĭ, voim să vedem pentru ce partidele vechĭ și presa lor, precum și așa zisul partid constituțional cu organele sale, se ocupă mult de chestiunĭ ca acestea în modul arătat și neglijează cu desăvârșire cea maĭ mare dintre toate chestiunile noastre sociale; chestia, de deslegarea căreia atârnă într'adevĕr toată existența Statuluĭ român. Partidele vechĭ maĭ ales, acele carĭ țin ca temeliile Statuluĭ nostru actual să nu se modifice așa de curând, pentru ce nu se ocupă cu chestiunea țĕranilor?

S'a vĕzut că ministerul domeniilor a numit o comisiune pentru studiarea stăreĭ recoltelor din țară în vara aceasta. Comisiunea a constatat că recolta e maĭ pre jos de cât mediocră și pe unele locurĭ cu totul compromisă. Știm prea bine, că nu de dragul țĕranilor s'a numit această anchetă, ci poate maĭ curînd pentru a rĕspunde uneĭ întrebărĭ din strĕinătate asupra stăreĭ recoltelor noastre.

Dar, în sfîrșit, ancheta a constatat, că stăm rĕŭ cu hrana și, avĕnd în vedere foametea din Rusia și starea recoltelor din toată lumea, suntem în drept să ne îngrijim și să ne întrebăm, dacă nu e locul de a se lua mĕsurĭ maĭ serioase.

Pătura socială din țara noastră, maĭ rĕŭ lovită de starea precară a recoltelor, e de sigur pătura țĕrănească.

Țĕranul are pămînt puțin saŭ de loc și chiar în aniĭ de belșug produsul sĕŭ nu e suficient pentru satisfacerea nevoilor sale, căcĭ nu are nicĭ mijloacele nicĭ timpul necesar pentru a'șĭ cultiva bine bucățica de pămînt. Toate lucrările agricole pe ogorul sĕŭ, el trebue să le facă după ce a isprăvit pe ale boeruluĭ și de aceea totul îĭ iese rĕŭ.

In toțĭ aniĭ el trebue să se maĭ împrumute iarna cu banĭ orĭ cu porumb de la *boerĭ*, pentru a nu murĭ de foame până în primăvară și se știe în ce condițiĭ se împrumută el. Ce va maĭ fi acuma, când porumbul se va scumpi, orĭ va lipsi poate cu totul, căcĭ agricultoriĭ noștri, nefiind opriți de a exporta cerealele lor, se vor bucura de prețul urcat și vor trimite peste hotare produsele lor?

Pentru ce nu s'a gândit nimenĭ la aceasta? Pentru că clasa care stăpânește azĭ această țară, nu are urechĭ de cât pentru ceea ce o interesează direct, nu simte de cât durerile și nevoile sale. Ea este maĭ fără inimă de cât clasa feodală din evul mediu, căcĭ aceea se gândea la viața șerbilor sĕĭ; pe când stăpânitoriĭ de azĭ n'aŭ această grijă.

Eĭ se ocupă de cancanurile Palatuluĭ, pentru că de acolo vine puterea; vorbesc de evreĭ, pentru că aŭ interese de apărat în contra acestora; pipăe zilnic pulsul generaluluĭ Florescu, pentru a vedea când îĭ pot lua locul; iar țĕranuluĭ nu-ĭ daŭ nimic, pentru că de pe el iaŭ și așa șapte pieĭ și nicĭ măcar nu se tem de votul luĭ.

Țĕranul e vita înjugată la carul statuluĭ nostru actual. Va veni vremea, când îl vor scoate din fire și atuncĭ.... el va resturna șubreda căruță.

Un țĕran.

TELEGRAME

LONDRA, 6 Iulie. — *Vechia casă de grîurĭ, Edward Gripper Sons a încetat plățile; pasivul se ridică la 50,000 lire. Se speră că casa va putea să lichideze.*

PARIS, 6 Iulie. — Dupe ce a adoptat ultimele articole ale tarifuluĭ, maĭ cu seamă acela relativ la admiterea temporală, Camera a votat în timpul diminețeĭ cu 378 voturĭ contra 10, totalul proiectuluĭ.

Camera a refuzat de a discuta creditul de 600,000 fr. cerut de D. Freycinet pentru mărirea școaleĭ politechnice.

Sesiunea s'a închis.

LONDRA, 6 Iulie. — Ziarele prețuesc pasivul bănceĭ of River, plata la 4 milioane și activul la 6 milioane.

PETESBURG, 6 Iulie. — Marele duce moștenitor a sosit alaltă-erĭ la Tomsk.

Un decret imperial ordonă că cu începere de la 1 Ianuarie 1892, să se creeze un al 7-lea corp de echipagiĭ al floteĭ măreĭ Negre. Acest corp va avea să îngrijească de echipagiile cuirasateĭ *Ceĭ duoĭspre zece apostolĭ*; de un doc plutitor de două golete, de un vapor și de un transport încă în construcție.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezământul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Boala luĭ Wilhelm II

Ziarele engleze sunt foarte îngrijate de sănătatea luĭ Wilhelm II. De la plecarea sa din Olanda, împĕratul Germanieĭ a avut două atacurĭ epileptice, unul pe bordul *Hohenzollernuluĭ*, pe mare; cel-l'alt la Windsor.

Doctorul Leuthold, medicul Impăratuluĭ, care'l însoțește tot-d'auna, este atât de îngrijat, în cât a cerut ajutorul profesoruluĭ Bergman, care s'a dus la Londra, pe timpul aflăreĭ luĭ Wilhelm acolo, pentru a fi la îndemână în caz de nevoie.

Se anunță un al treilea și grav atac, care s'ar fi produs Mercurea trecută, în trăsura în care se afla Wilhelm II cu femeia sa, pe una din stradele Londreĭ.

Se zice că împărăteasa ar fi acoperit cu umbrela pe soțul sĕŭ, pentru a ascunde celor din prejur faptul.

Orĭ-ce îndoială ar exista în privința acestuĭ din urmă atac, cele două dintâĭŭ s'aŭ întâmplat; îndoială nu există.

FOAMETEA IN RUSIA

PETERSBURG, 6 Iulie. — **Adunarea regională a guvernămêntuluĭ Kasan a decis să ceară guvernuluĭ să'l împrumute cu 5 milioane ruble, spre a cumpăra grâŭ pentru țăraniĭ în lipsă; adunarea va cere de asemenea o întârziere pentru plata impozitelor.**

Se zice că ministrul a trimis un funcționar pentru a face o anchetă în privința sărăcieĭ, care amenință maĭ multe ținuturĭ.

Recolta grîurilor de toamnă în guvernămintele Kerson și Basarabia și din împrejurimile Odeseĭ va fi superioară prevederilor.

Grevele la C. F. franceze

PARIS, 6 Iulie. — Mișcarea greveĭ amploiaților și lucrătorilor drumurilor de fier care câștigă de asemenea provincia, ridică temerĭ serioase pentru ca greviștiĭ par decișĭ a împedica lucrul prin forța și că amploiațiĭ exploatăreĭ încep a se asocia la grevă.

— Contrariu prevederilor, intrarea în atelierele companiilor de Nord, Est și Vest s'a făcut într'un mod liniștit în timpul diminețeĭ, mulțumită prezențeĭ numeroșilor geandarmĭ. — Greviștiĭ, carĭ s'aŭ întrunit, apoĭ aŭ decis de a nu însoți pe delegațiĭ carĭ trebuia să se ducă la palatul Bourbon. — Intrunirea s'a făcut la Tivoli Vauxhall; ea s'a petrecut fără incident.

— Delegațiĭ greviștilor s'aŭ dus la Cameră; eĭ aŭ conferit cu deputațiĭ Parisuluĭ. — La terminarea conferințeĭ, cincĭ deputațĭ s'aŭ dus să ceară D-luĭ Yves-Guyot, ministrul lucrărilor publice de a îndemna pe companiĭ să intre în negociărĭ cu lucrătoriĭ și să examineze revendicările lor. — Ministrul a refuzat de a interveni înainte ca greva să fie terminată.

— Administrațiile drumurilor de fier cred că mișcarea greveĭ nu va întrece proporțiunile pe carĭ le are azĭ și că cea maĭ mare parte a greviștilor vor relua mâine lucrul lor. Totușĭ șefiĭ mișcăriĭ întrețin o agitație pasionată.

Pe liniile Estuluĭ și Vestuluĭ greviștiĭ se urcă pe podurĭ și aruncă cu pietre asupra lucrătorilor carĭ fac serviciul lor

Solemnitatea de la Burdujeni

Burdujeniĭ!.... Un têrgușor la hotarul țĕreĭ, în mijlocul câmpuluĭ.

Tot în mijlocul câmpuluĭ gol se ridică o gară vamală din noŭ construită.

Gara e în doliŭ, în negru de sus până jos.

Miĭ de oamenĭ așteaptă în tăcere.

Timbrul bate, clopotul sună, și un tren cernit intră în stație cu rĕmășițele luĭ — Kogălniceanu....

Moment solemn!

O emoțiune indiscriptibilă ne-apucă pe toțĭ de gât. Spectacolul grandios: peste două miĭ de oamenĭ cad de-o-dată prosternațĭ la pămênt.

Armata dă onorurile cuvenite.

Autoritățile județuluĭ și a urbeĭ Botoșanĭ sunt toate prezente.

Coroanele nu maĭ încap pe carul funebru. Arhimandritul de la capela românească din Paris și Episcopul din Suceava Bucovineĭ, însoțesc rĕmășițele luĭ Kogălniceanu. Un delegat al Universitățeĭ medicale din Paris, vine la granița noastră.

In mijlocul emoțiuneĭ generale, se rostesc maĭ multe discursurĭ, — toate escelente. — Cel din urmă, al representantuluĭ preseĭ *Scipione Bădescu*, viŭ aprobat, mișcă lumea până la lacrimĭ.

Din mulțămirea adênc impresionată, un bĕtrân cu barba albă s'aude strigând:

„Jos, fraților! toțĭ la pămênt, — căcĭ am perdut pe tatăl nostru!..."

Emoțiunea e de nedescriptibilă, — oratoriĭ abia 'șĭ-pot rosti cuvintele, — multă lume plânge....

Timbrul bate din noŭ... din noŭ sună clopotul... și trenul pleacă în jos.

La *Vereștĭ*, — un alt spectacol și maĭ mișcător.

Aci lumea e concentrată, — o gară veche, — un peron mare ticsit peste mĕsură de norod, — o afluență nemaĭ pomenită.

La sosirea trenuluĭ, mulțimea cade prosternată la pămênt!...

Efectul este măreț în a luĭ simplicitate, — impresiunea neuitată.

Nu mulțimea coroanelor de bronz, de florĭ și de piatră aduse în grabă din lume, cu prețurĭ colosale; — nu pompa reglementară te impresionează aci; ceea ce te mișcă, ceea ce te rupe, e spectacolul cel mare al uneĭ durerĭ obștești, sincere, simțită de o populațiune întreagă.

Semnalul e dat, — mașina șuieră... și duce pentru eternitate p'acel ce a fost — *Mihail Kogălniceanu*!...

Cu încetul, — lumea se strecoară adânc mișcată... și — totul este terminat....

(*Curierul Român*) **P. H. Cortazzi.**

Mișcarea din Portugalia

PARIS 6 Iulie. — *Agenția-Havas* a primit ierĭ o telegramă din Madrid, care anunță că niște desordine aŭ isbucnit ierĭ la Porto, — numeroase grupurĭ străbătiaŭ orașul strigând, trăiască Republica și cântând cântice revoluționare. Știrĭ directe din Porto de azĭ dimineață zic că câțĭ-va lucrătorĭ aŭ reclamat guvernatoruluĭ civil că vor să aibă banĭ în contra hârtieĭ, cea ce s'a făcut îndată și că aŭ fost niște certurĭ în câte-va magasine pentru schimbul biletelor; dar că nu s'a întâmplat nimict grav, nicĭ însemnat.

SCRISORI DIN GERMANIA

(Corespondență specială a ziaruluĭ *Adevĕrul*).

Câtă dreptate am avut când am spus într'o scrisoare precedentă, privitoare la falșificarea ciocanelor la ferăriile din Bochum, cum că industria mare interesată și guvernul vor face cele maĭ marĭ sforțărĭ spre a cocoloși lucrurile! Rarele și misterioasele știrĭ ce sosesc dintr'acolo, dovedesc că am avut deplină dreptate, deși guvernul nu poate fi acuzat direct, ci prin organele sale însărcinate a face lumină în această gravă afacere. Dar mușamaua națională și patriotică ajută prea puțin, ba chiar nimic, căcĭ deja zgomotul „neregularităților" petrecute la cele maĭ marĭ fonderiĭ germane, a compromis deja îndestul industria mare națională. Și tocmaĭ „Monitorul Imperiuluĭ" cu comunicatele sale și ziarele oficioase ca *Norddeutsche Algem. Zeitung*, dovedesc aceasta cu necontenitele lor asigurărĭ liniștitoare.

Publicăm maĭ jos unul din comunicatele *Reichsanzeigeruluĭ*, privitor la deraierĭ de drum de fier, ce s'ar putea pune în legătură cu falșificarea ciocanelor, ce de 16 anĭ se practică în stabilimentele din Westfalia, al căror director-general e *D. Baare*.

Inainte de toate trebue să spunem, că instrucția afacereĭ, instrucție cu ușile închise, merge maĭ încet de cât un melc și că absolut nimic nu poate să pătrunză în public, par'că ar fi unul din acele faimoase procese care pun în primejdie societatea și Statul de azĭ. Orĭ cât de mare ne-a fost și ne maĭ este încrederea în justiția germană, căcĭ ea numĕră foarte mulțĭ bărbațĭ dreptĭ, independențĭ și capabilĭ, totușĭ trebue să observăm aicĭ — și nu reproducem într'asta de cât părerea preseĭ independente germane — că instrucția afacereĭ din Bochum se face într'un mod cât se poate de părtinitor. Două știrĭ, ce vin din Westfalia confirmă aceasta pe deplin. Una pretinde că până acum instrucția n'a găsit nimic care să dovedească culpabilitatea Direcțieĭ generale a fonderiilor, ci numaĭ a unuĭ funcționar relativ inferior.

A doua știre e cea maĭ importantă și aruncă o necrezut de urâtă lumină asupra justițieĭ germane, saŭ maĭ drept zis unora dintre organele sale. O reproducem direct din ziarul *Westphälische Volkszeitung* al redactoruluĭ condamnat Fusangel, căruia îĭ se și datorește acest proces de o sensație extraordinară în analele industrieĭ marĭ. Acest ziar, într'un rĕspuns dat *Gazeteĭ de Colonia* declară următoarele:

„La 4 Iunie, orele 9 dimineața, apărătorul nostru D. avocat Kohn, a făcut primuluĭ judecător de instrucție Schlüter și procuroruluĭ Sandmeyer, denunțărĭ verbale în privința șarlataniilor ce s'aŭ comis și se maĭ comit în marele fonderiĭ de la *Bochumer-Verein*, a căruĭ Director general e D. Baare. El le-a arătat acestor Domnĭ, în care atelier se facrică și se păstrează ciocanele falșe și a pus justițieĭ la dispoziție o persoană din localitate, spre a se putea face imediat o perchiziție. Din nenorocire, perchiziția cerută de noĭ nu s'a făcut și ciocanele falșe, până atuncĭ păstrate, aŭ fost aruncate în topitor îndată ce s'aŭ făcut cunoscute învinovă

ţirile ridicate de noĭ. Dacă instrucţia ar fi împlinit cererea noastră bine chibzuită şi motivată, ar fi avut acuma în mâna eĭ duzine de ciocane falşe.“

La aceste rîndurĭ clare şi categorice şi nedesminţite până acum de nimenĭ, nu maĭ e nevoie de nicĭ un comentar; cetitoriĭ pot să şi'l facă singurĭ.

Maĭ reproducem următoarele date din un comunicat al *Monitoruluĭ Imperiuluĭ* privitor la deraierĭ ce s'ar putea atribui şinelor falşificate.

„După o cercetare minuţioasă s'a constatat că pe liniile germane, cu escepţia celor bavareze, aŭ avut loc în şirul de anĭ 1885—91, 23 de deraierĭ peste tot, ca o urmare a ruperei şinclor. Dintre aceste deraierĭ, 18 s'aŭ întâmplat în raionul staţiunelor şi numaĭ 5 pe linia liberă a drumuluĭ de fier, 18 earna şi 7 vara. La aceste deraierĭ, n'aŭ fost nicĭ morţĭ, nicĭ rănițĭ.

Grija de siguranţă pe căile ferate germane, de care a fost apucat publicul călător în urma cunoscutelor destăinuirĭ, în procesul din Bochum, par nemotivate.

Acest comunicat al *„Reichsanzeigeruluĭ“* nu coprinde de cât căile ferate germane, unde există şi o controlă foarte severă la primirea materialuluĭ. Cetitoriĭ însă trebue să se gândească că multe state din lumea întreagă îşĭ aduc materialul lor de drum fier din West-falia. O statistică de deraierĭ, în urma ruperei de şinĭ *şi înalte ţĕrĭ*, ar fi foarte instructivă şi accasta cu atât maĭ mult cu cât se ştie că streinătăţeĭ se dă tot-d'a-una şi marfă maĭ proastă fiind-că nicĭ controla unuĭ stat strein nu poate să fie aşa de precisă ca aceea a unuĭ stat german, la o fabrică germană.

Mare va fi minunea când instrucţia va descoperi şi la D. Baare un punct negru, de şi opinia publică şi presa îl desemnează ca pe cel maĭ mare şi aproape singurul vinovat.

Dupe cum staŭ lucrurile, instrucţia afacereĭ pare că va maĭ dura mult timp. Voiŭ ţinea în curent pe cititorĭ.

Răpciuneanu

ALEGERILE COMUNALE IN GRECIA

ATENA, 7 Iulie. — *Azĭ s'aŭ făcut alegerile generale municipale pentru o perioadă de 4 anĭ. — Până acum pare că D. Melas, amicul D luĭ Tricupis este acela care va fi ales primar în Atena.*

Un ziarist în vacanţă

(Note şi impresiĭ)

Pe drumuri pribege

Intr'o căruţă de ţară, despre ziuă. Luna începe să albească. Are nu ştiŭ ce aer somnoros, melancolic, ca şi cum pare şi ea obosită de când tot luminează nopţile acesteĭ lumĭ. Şi tot uitându-mĕ la ea, mi se pare o tovrăşă de drum, singuratecă şi mută.

Mĕ uitaĭ la ceas: peste câte-va minute trebuia să apară soarele. Rar am vĕzut rĕsăriturĭ de soare. Adevĕrul este că somnul îmĭ place maĭ mult ca orĭ-ce. Un scriitor francez, numeşte pe ceĭ carĭ pot să doarmă mult: *fericiţĭ*. Această moarte aparentă de câte-va ore, această perdere a conştiinţeĭ de tine însu-ţĭ este o voluptate. O, da, somnul este o fericire! Cugetaţĭ la un sărac care doarme, la un osîndit care doarme, la un nebun care doarme, la un bolnav care doarme, la un ziarist fără parale care... doarme....

Cu toate acestea, aşteptam cu multă nerăbdare să treacă acele câte-va minute ce despărţeaŭ noaptea de zi, când o pată rotundă de foc se ivi la rĕsărit. Tocmaĭ atuncĭ treceam pe marginea unuĭ crâng. Spuseĭ vizitiuluĭ să oprească.

Cine a putut să deşcrie vre o-dată uimirile sufleteştĭ în faţa Natureĭ? Care psicholog genial ar fi putut să mĕsoare în ochiĭ meĭ adâncul contemplaţiuneĭ, culmea extazuluĭ ce mĕ pironise dinaintea acestuĭ rĕsărit de soare? Şi ce? nu rĕsare soarele de când e lumea? E ceva maĭ banal, maĭ comun, de cât rĕsărirea şi apusul acestuĭ astru luminos? Şi cu toate astea, e alt-ceva maĭ sublim, maĭ uimitor?

In crâng cântaŭ privighetorile.

Era un concert Dumnezeesc.

Când am pornit, soarele se înălţase de o suliţă. Vizitiul scoase o sticlă cu rachiŭ şi nu rĕsuflă până n'o goli pe jumĕtate. Apoĭ începu să câte:

Când îţĭ simţĭ inima rea
Intră 'n cârciumă şi bea....

S'apropie de miezul zileĭ. M'am oprit la un han din satul S. Hangiul ese înaintea căruţeĭ, 'şĭ descoperă capul cu o politeţă curtenitoare şi mĕ invită să intru într'o odae deosebită de sala comună a călĕtorilor. Imĭ explic toate aceste amabilităţĭ distinse din cauza *ochelarilor meĭ*. In general, oameniĭ de la ţară vĕd în orĭ-ce om care poartă ochelarĭ, un *boier mare*. Iată-mĕ, dintr'un biet miop, boier mare!

Cer să mănânc. Vinul e acru ca oţetul. Sunt în culmea desperăreĭ! Hangiul, care nu mĕ slăbeşte o clipă cu vorba, caută să'mĭ învedereze cu orĭ-ce chip că e *om politic*. Incerc să mĕ scap de plictisitoarele convorbirĭ politice, dar zadarnic! Hangiul îmĭ spune despre Catargiu, Brătianu, Fleva, Tache Ionescu şi alţiĭ. Adaogă că pe unul îl cunoaşte, cu altul a vorbit la Bucureştĭ, cu altul s'a sărutat la o întrunire electorală, etc. Ca să mĕ scap de politica hangiuluĭ îl rog să mĕ laşe singur, căcĭ voiŭ să dorm puţin. — Hangiul nu uită să'mĭ ureze: „vise frumoase“ şi iese. Inchid uşa cu grabă şi mĕ întind în pat.

In asemenea poziţiunĭ îmĭ place tot-d'auna să fumez o ţigară. S'a zis atâtea lucrurĭ rele despre ţigară şi nu s'a zis maĭ nicĭ una bună. In locul vorbeĭ deşanţate a unuĭ hangiŭ-politic fumul uneĭ ţigărĭ e de-o mie de orĭ maĭ elocinte. — Fumul de ţigară e o grăire mută, o poveste uşoară, — povestea uneĭ iubirĭ stinse, uneĭ amintirĭ depărtate, uneĭ vieţĭ, unuĭ nimic.... Fum! Fum!.. tu eştĭ titlul cel maĭ adevĕrat al vieţeĭ!..

Filosofând, am adormit.

* * *

Spre seară, pornim înainte. De cele două marginĭ ale drumuluĭ se desfăşoară orizonturile blonde ale câmpuluĭ. Grîul e secerat maĭ pretutindenĭ. Porumbul se clatină uşor la suflarea vîntuluĭ. Leneşe şi meditative trec, din când în când, perechĭ de berze, ca nişte suverane în mijlocul acestor singurătăţĭ.

Dintre toate florile câmpuluĭ nu m'a impresionat nicĭ una ca macul sĕlbatic, care plăcea atât de mult poetuluĭ Lenau. El creşte prin grâne saŭ pe marginea şanţurilor. M'am întrebat pentru ce impresionase aşa de mult pe marele şi nefericitul poet? Eŭ cred numaĭ pentru că e o floare a singurătăţeĭ. Soarta acesteĭ florĭ poate că se aseamănă mult cu soarta poetuluĭ. Şi cum stă cam înclinată către pămînt, pare că are un aier trist şi cugetător.

Drumul e lung. Numaĭ câmpiĭ şi cer! Poposesc lângă o vale adâncă unde se află risipite şi uitate câte-va colibe de pămînt. Aŭ aspectul unor vizuinĭ de animale sĕlbatice. Vizitiul îmĭ spune că acolo locuesc iarna cete nomade de ţiganĭ.

In apropiere e un sat mic. Hotărăsc să trag la o cârciumă până despre ziuă. Intrăm în sat. Un câine, tolănit subt bariera satuluĭ, se ridică pe picioarele de dinainte, şi mĕ latră răguşit şi dămol.

Traian Demetrescu.

ACCIDENTE

LIVERPOL, 6 Iule. — O locomotivă şi 4 vagoane întrebuinţate la lucrările canaluluĭ Manchester, aŭ căzut de la înălţimea zăgazuluĭ la picioarele căruia se găseaŭ numeroşĭ lucrătorĭ. S'a constatat până acum 11 morţĭ şi mulţĭ rănițĭ.

CHRISTIANIA, 6 Iulie. — Corabia comercială germană „Baltic“ s'a scufundat, la 5 mile în mare, ea este considerată ca perdută.

INFORMAŢIUNI

Foiţa

MORŢIĬ ŞI VII

fiind aproape de sfîrşit, vestim pe cititoriĭ noştri că le vom procura o deosebită surpriză, zilele acestea, când vom începe publicarea uneĭ prea frumoase nuvele de **Arsène Houssaye:**

LĂCRIMILE JEANEI

—✠—

O telegramă din Budapesta ne anunţă că Ministerul de comerţ prin nişte ordonanţe a ridicat interdicţiunea transituluĭ pentru porciĭ, berbeciĭ, mieiĭ şi capre prin Ungaria; aceste ordonanţe suspendă de asemenea oprirea importuluĭ şi transituluĭ legumelor, fructelor şi plantelor de provenință românească.

O altă telegramă din Viena ne vesteşte că: *Ziarul oficial* **publică treĭ ordonanţe ministeriale care desfiinţează taxele de retorsiune şi alte restricţiunĭ carĭ exista în comerţul cu România, desfiinţând oprirea importuluĭ legumelor, plantelor şi fructelor de provenință Română, precum şi oprirea transituluĭ de oĭ, capre, mieĭ, porcĭ, caĭ, măgarĭ, etc.**

—✠—

Prefectul jud. Dolj, Economu, a demisionat, ne maĭ putêndu-se înţelege cu Primarul şi Poliţaiul.

O telegramă ce primim din Craiova ne spune că D. Economu stărue în dimisia sa şi nu va reveni asupra eĭ de cât dacă Primarul şi Poliţaiul vor fi înlocuiţĭ.

—✠—

„Constituţionalul“ ne spune că D-nul General Lahovary a dat o circulară pentru pedepsirea celor ce bat în armată. Efectul acesteĭ circulărĭ e că un caporal, care a bătut un soldat a fost dat în judecată.

Până acum am vĕzut mulţĭ caporalĭ daţĭ judecăţeĭ pentru bătae, pe când gradele superioare bat fără milă şi li se trece cu vederea.

Aşteptăm să vedem dat judecăţeĭ un ofiţer, căcĭ din nenorocire între aceştia sunt maĭ mulţĭ bătăuşĭ.

—✠—

Citim în *Constituţionalul*:

Se vorbeşte, că la 30 August următoriĭ generalĭ vor fi trecuţĭ la pensie:

D-niĭ Racoviţă, Radovicĭ, Cernat, Dunca, şi Creţeanu.

In locul lor vor fi înaintaţĭ D-niĭ coloneĭ Algiu, Poenaru, O. Sachelarie, Chiriţescu şi Gheorghiu.

D. general Anghelescu, va trece de la corpul I de armată la corpul II, în locul generaluluĭ Cernat; generalul Cantili comandantul corpuluĭ IV, în locul generaluluĭ Radovicĭ; generalul Pilat, comandantul corpuluĭ III de armată, în locul generaluluĭ Racoviţă; generalul Budişteanu comandantul corpuluĭ I de armată, în locul generaluluĭ Anghelescu, care trece la corpul II de armată şi colonelul Chiriţescu, inspector-general al cavaleriei în locul generaluluĭ Creţeanu.

—✠—

Un consiliŭ de miniştri s'a ţinut erĭ la D. Vernescu acasă. D. general Florescu a stat apoĭ maĭ mult timp la D. Vernescu.

Cestiunea uneĭ remanierĭ ministeriale nu e resolvată încă.

Până acum este hotărît numaĭ intrarea în minister a D-luĭ G. Apostoleanu, care va lua portofoliul justiţieĭ.

—✠—

Recomandăm viteazuluĭ anonim din Craiova, pe adjutantul regimentuluĭ I de artilerie Militaru Nae, care poate să îl ajute în înjurăturĭ pumnĭ şi ghionturĭ.

O scrisoare ce primim din acel oraş ne-arată cum acest brav, decorat cu *serviciul credincios* face aprovizionările de furaj, pe care le plăteşte în loc de monedă cu palme, pumnurĭ, etc. monedă de alt-fel cu curs for-ţat în armată.

Un lucru numaĭ ne miră, adică că acest fapt se petrece în corpul I de armată, comandat de unul din ceĭ maĭ de valoare Generalĭ şi d'aceia credem că D-l General Angelescu va cerceta puţin prin veciniĭ barieriĭ şi va afla multe din isprăvile acestuĭ sbir.

—✠—

Slab a început prima sĕptămână din Iuliŭ şi tot slab la sfîrşit piaţ ade cereale din Brăila.

Sâmbătă s'a vêndut o singură partidă de grâŭ vechiŭ 55 lbr. cu 11 leĭ 10 banĭ la magazie. Cinquantina 61 treĭ sferturĭ lbr. 10 leĭ; Porumbul cel maĭ greŭ a fost de 61 treĭ sferturĭ lbr. şi ne vêndut cu 9 leĭ 70.

Depositul mic, 143300 hectolitri grâŭ, 353100 porumb; 3500 orz 24000 rapiţă, care d'abia soseşte spre a acoperi vênzările *deschise* efectcate la deschiderea navigaţieĭ.

—✠—

Tînărul Naumescu, despre care am zis că a murit otrăvit, reuşise la examenul înscris de bacalaureat şi tocmaĭ poimâine Miercurĭ trebuia să depue pe acel oral.

Părinţiĭ luĭ l-aŭ lăsat bolnav şi aŭ plecat la Carlsbad, iar nenorocitul copil a zĕcut în pensionatul în care era internat, de unde a fost dus de unchiul sĕŭ la spitalul Colţea.

Parchetul a deschis o anchetă şi credem ca o dramă teribilă se va desfăşura.

Părinţiĭ luĭ Naumescu aŭ o avere colosală, se zice vr'o şease-zecĭ miĭ de leĭ venit pe an.

D. D-r Minovicĭ a constatat că el a murit întoxicat şi că otrava a fost bĕută, de maĭ multe zile, chiar înaintea plecăreĭ părinţilor luĭ la băĭ.

—✠—

Gazeta Transilvanieĭ ne aduce trista ştire din Borsek despre încetarea din viaţă a D-luĭ G. Stefănescu, arendaş din Curtea de Argeş. Administraţia Băilor ungureştĭ n'a permis ca mortul să fie îngropat de un preot român ortodox şi a pus pe un unit să'ĭ citească prohodul ungureşte, de şi fratele mortuluĭ era prezinte şi protesta. Osebit ungurul a ţinut în timp de treĭ zile cadavrul nefericituluĭ Stefănescu asvîrlit într'un bordeiŭ, de şi Camera era plătită pentru o lună.

Cuĭ îĭ plac unguriĭ să maĭ poftească la băile lor.

—✠—

D. Procuror Mitilineu şi-a terminat rechizităriul pentru darea în judecată a perceptoruluĭ axizelor Leoveanu, de la Bariera Mandritu, prins cu maĭ multe falşurĭ.

—✠—

D Profesor Nicolae Barbu, demisionând din sarcina de secretar al Ligeĭ culturale, maĭ mulţĭ cititorĭ aĭ *Adevĕruluĭ* roagă stăruitor comitetul Ligeĭ precum şi pe D. Barbu, a le spune motivul acesteĭ demisiunĭ.

—✠—

Primim plângerea maĭ multor locuitorĭ al uneĭ strade din centru capitaleĭ, pe care nicĭ eĭ înşişĭ şi nicĭ Primăria nu ştie cum o chiamă.

Rugăm acum pe ceĭ de la comună să ne spue cum aŭ botezat acea stradă, care începe din strada Sfinţilor şi se termină la poarta Grădineĭ Sf. Gheorghe?

—✠—

Majorul Dr. Vasilescu din garnizoana Focşanĭ a fost liberat din arest de oare-ce D. Maior Boteanu, însărcinat cu cercetarea n'a dovedit nimic din cele zise că D-rul Vasilescu ar fi luat banĭ de la sorţarĭ spre a-l scăpa de armată.

—✠—

La scoalele Normale ale statuluĭ sunt vacante 112 burse, şi anume: La scoala Normală din Bârlad 49, la Carol I 20, la Galaţĭ 24, şi la şcoala Vasile-Lupu 19.

Concursurile pentru ocuparea lor se vor ţine la reşedinţa fie-căreĭ scolĭ şi în primele zile ale luneĭ Septembre.

—✠—

D. Baron Kapri de Meretzeĭ, directorul şi proprietarul institutuluĭ de băeţĭ *Kapri* din strada Pescăria-Veche, a plecat pentru o lună la băile de la Evian (Franţa.)

—✠—

Primim o foaie volantă din partea Comitetuluĭ permanent din Brăila, semnată de D-niĭ S. Ionescu şi G. I. Furtunescu, prin care denunţă, opinieĭ publice şi Ministeruluĭ de Interne, modul cum Prefectul judeţuluĭ procedează la construirea palatuluĭ administrativ, pentru care Camerile aŭ votat un credit colosal.

Dacă D. Catargiu va sta indiferent faţă cu această denunţare, vinovat va fi d'opotrivă cu Prefectul sĕŭ care asvârle în nisip câte-va sute de miĭ de leĭ.

—✠—

Primim zilnic scrisorĭ de prin comunele rurale, de la cititoriĭ noş-

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

(4)

Veronica Micle

Conferinţă despre viaţa şi operile poetice, ţinută în Ateneul Român în seara de 13 Decembre, cu ocasiunea inaugurăreĭ bustuluĭ sĕŭ.

— (Urmare) —

Plină de iluziunĭ şi de avênt, dar isbită pare că în-nadins de soartă, dupe cum singură o spune într'unul din aforismele sale: eată-l *„Când îţĭ scriĭ cea maĭ frumoasă pagină din cartea vieţeĭ tale, soarta, cu vechia-ĭ ironie varsă cerneală peste foile ce urmează...“* şi totuşĭ poeta, une-orĭ, speră, aşteaptă, crede într'un viitor maĭ fericit; alte-orĭ însă desnădejdea o coprinde; atuncĭ, ea ocoleşte, fuge, de tot aceia ce nu este idolul sĕŭ; nimeruĭ nu maĭ vrea a se destăinui de oare-ce el n'o maĭ asculta:

Tristă ce'mĭ e inima în mine,
Sufletul meŭ de chin răpus?
O nu 'ntrebaţĭ, nu ştie nimenĭ
La nimenĭ încă eŭ n'am spus

Cuĭ am dorit se spun în lume
Să mĕ asculte nu a voit;
Altora dar de ce le-aş spune
Sufletul meŭ de ce-ĭ sdrobit?

Drept. Pas de împuiază, urechile cui-va cu chinurile tale, maĭ ales când nu'ĭ e aminte, când sunt scrise de o femeie şi când o fi şi în versurĭ!

Talentul deosebit ce are scriitoarea stă maĭ ales într'aceasta că, orĭ cât de mic, orĭ cât de neînsemnat e subiectul poesieĭ sale ea, îl face interesant prin sfîrşit care e tot-dea-una puternic, tot-dea-una culminant.

Un exemplu.

Iozemiţiĭ, Iozemiţiĭ, vale tainică şi dulce
Pe al tĕŭ sân, ca de mătase nemişcat şi pacinic luce
Lac oglindă cu-a sea faţă netedă ca un cristal,
Vecĭnic limpezĭ a luĭ ape, vecĭnic fără nicĭ un val!

Călătoriĭ spun că lacu-'ĭ o minune ne stimată
Resfrîngênd şi stâncĭ şi arborĭ în oglinda sa curată
Fără ca, de când e lumea, cine-va să fi zărit
Apa turbure vr'o dată ş'aĭ sĕŭ luciŭ încreţit.

Lac oglindă, în nepăsare şi 'n eternă linişte
Cred că, tu-aĭ vĕzut multe ş'aĭ rĕmas în neclintire
Dar, o clipă d'oĭ resfrânge starea sufletuluĭ meŭ
Te veĭ tulbura îndată ş'aĭ fi tulbure mereŭ!

Tulburată în adevĕr, fu toată viaţa eĭ: *Pierzênd cerul fericireĭ tale, cu anevoe maĭ poţĭ găşi pămêntul de unde aĭ plecat zice dênsa, şi are dreptate.*

O dată cu nenorocirea care a isbit pe Eminescu, ea pierde orĭ-ce speranţă şi, descuragiarea coprinde sufletul sĕŭ; d'atuncĭ aruncă condeiul, arare poeta maĭ aşterne pe hârtie versurĭ ş'acelea sunt pline de-amărăciune. In nişte momente dureroase, sub ochiĭ meĭ, ea scrise această frumoasă bucată peste care nu pot se trec fără a o spune:

O visul meŭ cel maĭs lăvit,
Frumos şi cel din urmă,
Aşea cum dulce te-aĭ ivit
Te stinge şi te curmă;

Căcĭ e de mult de când am pus
Inimeĭ mele pază
Şi-ĭĭ mult maĭ mult de când ĭ-am spus
Iubireĭ să nu crează.

Şi-ĭĭ prea târziu se maĭ aprind
Azi dragosteĭ făclie
Şi'n mintea mea se maĭ coprind
O dulce nebunie

Destul că-o clipă l-am iubit
Ş'o clipă-ĭ am dus dorul
Te stinge vis cum te-aĭ ivit
Stingêndu-mĭ şi amorul.

Pesimismul D-neĭ Acherman, poetă franceză, desgustul pentru omenire, lipsea poeteĭ noastre ca nicĭ o-dată n'ar fi strigat:

Miserable grain de poussière
Que le nèant a repété
Ta vie est un pur sur la terre
Tu n'est rien dans l'immensité!..

N'ar fi strigat aşea pentru că omenirea eĭ se coprindea într'un singur suflet şi acela, precum am vĕzut i-se părea piramidă ce va pluti peste veacurĭ!

*

Am zis că citind poesiele Veronichi Micle, de la un capăt şi pîn la cel alt vedem că de şi fie-care poesie poartă un titlu însă toată cartea formează o 'nlănţuire de fapte, de întâmplărĭ, cu alte cuvinte un roman întreg, în care, desluşit se desfăşoară un sentiment puternic şi gândurĭ carĭ mereŭ sunt legate, mereŭ îndreptate către una ş'aceiaşĭ fiinţă: Eminescu; cine zice însă Eminescu şi ştie viaţa sbuciumată a nefericituluĭ poet, poate judeca despre aceĭa ce a trebuit să îndure femeia care l'a admirat, maĭ mult femeia care l'a Iubit! Toţĭ-am luat parte la nenorocirea luĭ Eminescu care cu vorba, care cu diferite ajutoare, însă ea a luat parte cu sufletul la toate încercările grele şi triste, prin care până la moarte ştim că a trecut poetul.

La 'nceput viaţa lor precum singur a spus'o Eminescu:

Era un vis misterios
Şi blînd din cale-afară
Şi prea era de tot frumos,
D'a trebuit se piară!

Cu toate acestea multă vreme pre eĭ i a unit puternice legăturĭ, însă ea zice:

Adesea orĭ în poesie se sacrifică ideia pentru rimă, în viaţă inima pentru situaţiunĭ sociale!

Amărîciunele lor că nu s'aŭ luat în căsătorie a fost un bine; chinuiţĭ amîndoĭ, câte lucrurĭ frumoase, poate tocmaĭ din această causă, nu le-a eşit din condeiŭ?

Ce frumos maĭ sună *Dorinţa* luĭ Eminescu.

DORINŢA

Vino 'n codrul la isvorul
Ce se leagănă pe prund
Unde prispa cea de brazde
Crengĭ plecate o ascund.

Şi în braţele-mĭ întinse
Să alergĭ pe piept să'mĭ cazĭ
Sĕ-ţĭ desprind din creştet vĕlul
Sĕ 'l ridic de pe obraz.

Pe genuchiĭ meĭ şedea-veĭ
Vom fi singurĭ, singureĭ
Ear, în păr înfiorate
O se-ţĭ cază florĭ de teĭ!

Fruntea albă în părul galbĕu
P'al meŭ braţ încet s'o culcĭ
Lăsând pradă gureĭ mele,
Ale tale buze dulcĭ.

Vom visa un fis ferice
Inginane-vor c'un cânt;
Singuratece isvoare
Blânda batere de vênt.

Adormind de armonia
Codruluĭ bĕtut de vênturĭ
Florĭ de teĭ d'asupra noastră
Au să cadă rîndurĭ, rîndurĭ.

(Va urma)

tri țĕranĭ, prin care 'șĭ manifestă în limbagiul lor duios, părerea de rĕŭ ce aŭ simțit, la aflarea morțeĭ luĭ Kogălniceanu.

Mulțĭ din eĭ ar fi vêndut *căldarea (!)* și *sapa* spre a putea să vadă figura aceluia care alăturĭ cu Cuza-Vodă 'ĭ a scăpat de boieresc și clacă.

Aproape toțĭ sfârșesc scrisorile lor, cu cuvintele:

Dumnezeŭ să'l ierte, că mult iera bun pentru noĭ; căcĭ dacă n'a putut să ne maĭ ajute cu fapta, cu vorba însă ne-a ușurat. (*N. R.* alusiune la discursul rostit cu ocazia votăreĭ legeĭ pentru vênzarea moșiilor Statuluĭ.)

—✠—

Astăzĭ se fac alegerile de senatorĭ la Râmnicul-Sărat și Têrgu-Jiŭ, în locurile remase vacante prin moartea D-luĭ I. C. Brătianu și optarea D-luĭ N. Fleva pentru mandatul de deputat.

—✠—

Cu osebită părere de rĕŭ, aflăm încetarea din viață a D-neĭ Ana Dănescu, societara de clasa I-a a Teatruluĭ Național.

Inmormêntarea va avea loc mâine Marțĭ, la cimitirul Șerban-Vodă.

—✠—

PE TIMPUL VEREI

Abonamente cu numĕrul la ziarul:

„Adevĕrul“

In toată Țara 10 banĭ foaia

In Strĕinĕtate 15 „ „

Aceste abonamente se plătesc tot-d'a-una 'nainte.

ALEXIS BOUVIER

TRECUTUL

I

O căsnicie model: El un bun și brav bărbat tot-d'a-una ocupat cu afacerile sale, ea o tênără și frumoasă femee tot-d'a-una ocupată cu copiĭ săĭ.

Când zicea-ĭ luĭ Berard:

Tu eștĭ fericit!

El îțĭ rĕspundea surĕzênd:

Oh! D-ne! m'am căsătorit fără nicĭ-un gologan, cu femeia pe care o iubeam și care mĕ iubea. De dimineață până seară și câte o dată și noaptea, în timp de cincĭ anĭ, am muncit fără încetare; eraŭ oamenĭ carĭ rîdeaŭ vĕzênd pe femeia mea de-o dată doică, servitoare și cusătoreasă, și la rêndu'mĭ eram omul meŭ de afacerĭ, comisionar și casier. Inventarul celuĭ de al 6-lea an ne probă că făceam rĕŭ să ne maĭ frământăm ast-fel și că ziua de odihnă a sosit. Acum ne odihnim; Oare n'o merităm?

Berard își adora femeia și copiĭ, fără încetare se ocupa de eĭ. Aștepta nerăbdător ora de-aĭ lăsa să trăiască din propria lor muncă, sigur fiind că traiul luĭ model le va fi de exemplu.

Intr'o zi un om cu o înfățișare bănuitoare veni la Berard, i se zise să se întoarcă, de oare-ce Berard nu era acasă omul își lăsă numele. La întoarcere Berard citi numele, păli înfricoșat și după câte-va momente de gândire zise:

— Orĭ-care ar fi ziua saŭ ora... când acest om se va presenta, nu voĭ fi nicĭ o dată pentru el... nicĭ o dată ațĭ înțeles!...

Omul veni de zece orĭ... a unspre-zecea oară fu îndrăsneț...

D-na Berard singură la acea oră, auzind sgomot și mirată de acea resistență, ordonă să 'l lase să intre.

Când omul plecă D-na Berard, galbenă, abătută, cu ochiĭ rătăcițĭ, își îmbrăcă copiĭ și luând câte-va hârtiĭ de valoare plecă în grabă la părințiĭ eĭ, lăsând într'un plic pe care îl încredința unuĭ servitor spre-a'l da soțuluĭ aceste rêndurĭ:

„Dacă nu aveam douĭ copiĭ, m'aș fi omorât. Adio.“

Când Berard se întoarse servitorul îĭ dete scrisoarea... o citi... îngălbeni... pe urmă revenindu'șĭ strigă:

— Cine a lăsat să intre aci Jerdeun.

El zise aceste cuvinte în așa chip că servitorul înspăimântat eși, încredințând pe ceĭ-l'alțĭ servitorĭ că stăpânul lor e bolnav.

Rĕmas singur Berard, smulse gulerul care îl sugruma și umblând prin odaie, frământându'șĭ capul în mâinĭ, strîngând din dințĭ... cu gura spumegândă... murmură:

Oh! tot-d'auna!... tot-d'auna!.. așa dar nu pot să trăesc ca om cinstit. Pe urmă ca și cum o gândire teribilă îl copleșea căzu pe scaun, ascunzându'șĭ capul între mâinĭ, lăcrămile curgêndu-ĭ printre degete...

— Iertare D-zeul meŭ... numaĭ sunt omul de altă dată.

Rĕmas în timp de două ore tăcut se sculă zicênd:

— Fața pericoluluĭ... trebue să uite saŭ... să mĕ ucidă...

Berard se duse la părințiĭ femeeĭ sale.

Când intră familia era adunată, toțĭ se sculară nu pentru a'l saluta dar pentru a se depărta de el...

Singură tânăra femee înfundată într'un colț de canapea plângea cu capul între mâinĭ.

Tatăl ridică brațul și arătându-ĭ ușa zise:

Eșițĭ D-le... nu maĭ avețĭ ce căuta la noĭ... Tribunalele vor desface aceia ce este făcut.

Berard se rezimă de o canapea să nu cază, neîndrăznind a ridica ochiĭ...

Era o tăcere de mort în această odaie... tăcere întreruptă numaĭ de plânsul D-neĭ Berard, pe când în odăile de alăturĭ se auzea rîsete, țipete, cântărĭ. Copiiĭ nenorocituluĭ se jucaŭ. Vocea clară a unuia din eĭ strigă:

Mĕ duc să spuĭ tateĭ.

II

Berard zise:

— Dar tribunalele este rușinea voastră... este viitorul perdut pentru copiĭ!..

— Tribunalele vor zice că aceștĭ copiĭ nu vor purta numele D-tale.

— Uitațĭ legea! zise nenorocitul cu un surâs amar.

— Eșițĭ D-le... vedețĭ foarte bine că aceste femeĭ aŭ teamă înaintea voastră.

— Teamă?...

Berard își reveni în fiire.

Da, reluă el, voiŭ pleca!... da... dar maĭ înainte voiesc a vorbi Marieĭ.

— Aide, zise bătrînul, ajută'mĭ să gonesc pe acest om!

— Maria se rugă cu mâinile unite să lase pe bărbatul eĭ a se apăra.

— Marie, strigă Berard, nu voiesc... nu voiesc a mĕ apăra... Este adevĕrat!... totul este adevĕrat!

Un strigăt de spaimă eși din peptul tuturor și nenorocita femeie isbucni în plâns.

Cu ochiĭ rătăcițĭ, ștergând câte o dată sudoarea care curgea în șiroaie pe fruntea-ĭ, Berard termină:

— Da, este adevĕrat: într'o zi am ucis un om!... l'am luat de gât și de treĭ orĭ am înfipt cuțitul în pieptu-ĭ... Da, da este adevĕrat... După accia l'am aruncat pe pavagiŭ și am împins cadavrul cu piciorul... Da! Nu voiŭ să vĕ spun dacă greșala care a comis'o îmĭ dădea dreptul a-o face!.. Nu caut a mĕ apăra... Nu voiesc a nega... Am asasinat un om, dar nu sunt un asasin!... Iată ce voiesc ca să știțĭ.. Rĕutate, ură, ce vĕ pasă! am ucis... Tribunalele m'aŭ condamnat... Am făcut închisoarea o dată... fiind liber... 'mĭ-am schimbat numele, am lucrat zi și noapte fără încetare...

Berard înecat de plâns se opri un moment, apoĭ reluă:

— Când am voit a'mĭ face o familie, am întâlnit pe Maria, ea era o săracă, am iubit'o... erațĭ săracĭ, v'am făcut bogațĭ .. Eram cu drept căsătorindu-mĕ cu Maria, făcusem închisoarea, dreptul de a mĕ supraveghea se terminase... Legea maĭ puțin aspră ca voĭ, voiește ca 10 anĭ de suferință și de muncă să plătească, greșala, crima unuĭ ceas de turbare... Am purtat în tot-d'auna acelaș nume, era de datoria voastră a ști cine sunt... M'ațĭ întrebat: Eștĭ muncitor?... iubeștĭ pe copilul nostru? Fi-va ea fericită cu tine?... Am zis da! Oare am mințit? M'ațĭ întrebat maĭ mult? Și... acum voițĭ a'mĭ fura copiiĭ... femeia mea! Nu avețĭ dreptul... Intrebațĭ pe Maria dacă o iubesc, dacă iubesc pe copiiĭ noștriĭ... Intrebațĭ pe D-zeŭ dacă avețĭ dreptul a desonora miciĭ meĭ copiĭ! Crima voastră nu este oare maĭ mare ca a mea? Voĭ voițĭ a sfărîma treĭ existențe!...

Fu câte-va momente de tăcere.

Maria nu maĭ plângea, privea la bărbatul eĭ.

Copii încetaseră de a se juca, și se auzi vocea celuĭ maĭ mare.

Aidem! Ne plictisim aci... Ne reîntoarcem la tata... El cel puțin se joacă cu noĭ!

III

Când Berard sfîrși de vorbă, socru-sĕŭ ridică din umerĭ și îĭ arată din noŭ ușa.

Să sfîrșim D-le zise el, eșițĭ.

— Berard desperat strigă.

Adio Marie, Adio.

Dar în acelașĭ timp Maria se ridicase, zicênd copiilor:

Aidețĭ miciĭ meĭ.

Copii urmă pe muma lor, aceasta luă brațul soțuluĭ eĭ și în acelașĭ timp cu el zise:

Adio!

Și părințiĭ împetrițĭ, vĕzură eșind de la eĭ, *condamnatul, femeea și copiĭ lor*..... Oare voĭ îĭ condamnațĭ!...

Paris. **R. P. V.**

Ultime Informații

Lingușitoriĭ Dinastieĭ, aceĭ carĭ sunt deprinșĭ a nu trăi de cât din mila altora, rĕspândesc zgomotul cum că Prințul Ferdinand când se va întoarce în țară, peste două, treĭ lunĭ, va veni însurat cu o prințesă străină.

Noĭ nu o credem.

—✠—

Iată numele magistraților de la trib. Ilfov carĭ aŭ fost decorațĭ:

D-nu Prim-președinte Dâmboviceanu a fost numit Cavaler al *Steleĭ Românieĭ*, D-nu Tancoviceanu, președintale secțieĭ de Notariat comandor al Coroaneĭ; D-niĭ Stambulescu, Oscar Niculescu, Florescu Christu, judecătorĭ, cavalerĭ aĭ Coroaneĭ Românieĭ, ĭar D. P. Obedenaru înaintat ofițer al Coroaneĭ; D-nu jude-instructor Tatăranu a fost înaintat ofițer al Coroaneĭ ĭar D-niĭ Maxim Zamfirescu și H. Catargi Cavalerĭ aĭ Coroaneĭ Românieĭ, D. procuror Fratoștițeanu și fostul procuror Mavruz Cavalerĭ aĭ Coroaneĭ.

—✠—

Maĭ toate escadroanele de Călărașĭ din Moldova aŭ concentrat un numĕr oare-care de oamenĭ cu caiĭ lor spre a fi trimișĭ pe granița despre Rusia și Austria pentru a împedica invasiunea evreilor.

—✠—

Se știe că în Camera de comerț din Craiova se discuta de multă vreme asupra repaosuluĭ de Duminecă. Cum însă membriĭ acesteĭ Camere n'aŭ ajuns la nicĭ o soluție, comersanțiĭ aŭ luat eĭ inițiativa ca în toate Duminicele și sĕrbătorile să se închidă prăvăliile, de la orele 12 în jos.

Corespondentul nostru din Craiova ne scrie însă că această inițiativă este combătută de 1—3 negustorĭ, carĭ sunt în contra repaosuluĭ de Duminică.

Regretabil.

—✠—

Aflăm din Constanța că spițerul Bömches a fost depus de parchet, dar ca farmacia luĭ este tot deschisă.

Am scris corespondentuluĭ nostru local pentru a ne da deslușirĭ.

—✠—

D. procuror Predescu, a obținut un concediŭ de o lună, cu începere de astă-zĭ.

—✠—

D. C. Oprescu, perceptor al culoareĭ de Galben din Bucureștĭ, a fost decorat cu ordinul de cavaler al „Steleĭ Românieĭ“.

Felicităm pe D. Oprescu.

—✠—

Consiliul de revizie al corpuluĭ II de armată a primit recursul soldatuluĭ Cojocaru, din Focșanĭ, care a fost condamnat la 5 anĭ închisoare, că a bătut pe un ofițer care 'ĭ-a necinstit femeea.

—✠—

Recursul Căpitanuluĭ Gheltț, care a ucis pe un caporal, și a fost condamnat la 6 lunĭ închisoare, a fost amânat de Consiliul de revizie.

—✠—

Astă noapte niște făcătorĭ de rele aŭ spart casa locuitoruluĭ Ioniță Dumitru, din Strada Feteĭ No. 26, și aŭ furat suma de 2,200 leĭ. Poliția e pe urmele hoților.

—✠—

Raportul medico-legal al D-luĭ Doctor Minovicĭ în afacerea studentuluĭ Naumescu, conchide că tînĕrul Naumescu, a fost intoxicat cu fosfor.

—✠—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în fața Bănceĭ Naționale, spre poștă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4%	Renta amortisabilă	84 3/4
5%	Imprumutul comunal (1883)	94—
5%	Imprumutul comunal (1890)	95 1/4
5%	Scris. funciare urbane	94—
5%	Scris. funciare rurale	97 3/4
5%	Renta amortisabilă	99 1/2
5%	Scris. urbane de Iașĭ	85 3/4

ULTIME TELEGRAME

TIMIȘOARA, 8 Iulie. — Cu ocazia deschideriĭ expozițieĭ ungureștĭ de Sud, ministrul de comerț a rostit un discurs, în care menționează recenta desființare a drepturilor de retorsiune către România, el speră că acest demers va forma un mijloc eficace în vederea îmbunătățiriĭ condițiunilor reciproce, ceia ce va face maĭ intime încă aceste țărĭ.

La „Crucea Albă“ vezĭ anunțul de pe pagina IV.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“ (170)

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

XIV

Intoarcerea

— Domnule!

— Până acolea, Jeanna este un copil natural, copilul uneĭ greșelĭ pe care o fatalitate o făcea ireparabilă. Mĕ explic: D-ra Blancha de Charnay respecta pe bunica sa și bunica sa păstra prejudiciile raseĭ sale. Ea nu voia o mezalianță. Inșelată, abuzată de un complot al căreĭ scop era de a se agăța de averea sa, mama a crezut în moartea copiilor săĭ și a uitat de un amant care ș'ar fi dat de 100 orĭ viața pentru dînsa. Ea s'a măritat săpând o groapă veșnic deschisă între ea și mine. Această groapă este plină. D. de Vaunoise nu maĭ este. Văduva sa este liberă! Nicĭ eŭ, nicĭ ea nu voim să vĕ impunem un mariaj cu o fată fără părințĭ și fără nume.

Da îndată ce legea ne va permite ne vom regula situația noastră. Decĭ vor trece încă câte-va lunĭ. Atuncĭ vețĭ putea lua de soție pe Jeanna Dambert, fiica luĭ Georges Dambert și a D-neĭ de Charnay dacă vețĭ maĭ iubi la acea epocă.

— Domnule! bolborosi doctorul în drept.

— Astfeliŭ dar părințiĭ se vor însura odată cu fiica lor!

— Câtă recunoștință!

— Acum vraŭ să vĕ indic situația avereĭ sale.

— La ce bun?..... eŭ pe dînsa o iubesc!

— O știŭ.... altfeliŭ vașĭ da-o? Mama eĭ și cu mine îĭ vom asigura două milioane zestre. Și cum Dv. sînțețĭ fidanțațĭ, D. Hardouin vĕ va da 500,000 fr. de care Guern saŭ a proprietăților care îl încunjură, într'un cuvênt să facețĭ ce vețĭ crede maĭ util.

— Dar nu pot...

— Primițĭ, Domnule, ne vețĭ face pe toțĭ foarte fericițĭ. Vorbițĭ de recunoștință! Nu putețĭ înțelege ce ațĭ merita făcând pe acest copil să uite un trecut așa de dureros. Și acum, am zis.

Făcu un semn ficeĭ sale care se apropie.

O a doua trăsură se opri la peron.

D-na de Vaunoise scoborî.

— E mama voastră zise cu viociune Dambert către tênăr. Iubiț'o și pe dînsa căcĭ e demnă de amorul și respectul vostru.

Puse mâna Jeanneĭ în acea a luĭ Filip de Guern și adăugă:

— Blancha și eŭ îțĭ o dăm! Vĕ vețĭ însura la primăvară! De aicĭ o vețĭ vedea puțin, căcĭ o iaŭ cu mine, dar vețĭ putea să-ĭ scrietĭ și vețĭ vorbi de ea cu măsa și cu mama voastră! Nu vĕ găsesc de plâns!

Filip de Guern era foarte emoționat ca să respundă.

Strânse mâna rănituluĭ în a sa și duse mâna Conteseĭ la gură.

Jeana beată de bucurie, ascundea roșața sa în brațele mameĭ sale.

— Eĭ bine îl întrebă notarul, sînțețĭ mulțumițĭ.

— Ah! Domnule, zise Bretonul, D-v. vĕ datoresc fericirea mea și nu voiŭ uita-o!

La finele luĭ Septembre, un transantlantic, *Normandie*, pleca din Havre pentru New-Jork.

O mulțime de curioșĭ priveaŭ cum uriașul vapor se urnea din loc.

Prin aceĭ curioșĭ, eraŭ și două femeĭ îmbrăcate în doliŭ; una din ele era Blancha de Charnay, adorabilă în rochia sa sumbră cu frumosul sĕŭ pĕr blond și ochiĭ săĭ negri, admirabilĭ, care fixaŭ puntea naveĭ. Ceialaltă era Anna Marie femeea sa de odae.

După dânsele un tânăr foarte emoționat fixênd cu multă obstinație un punct de pe bastiment.

Acest punct era tînĕra în doliŭ, cu o batistă în mână.

Un bărbat zdravĕn, ședea lângă dînsa. Era Georges Dambert.

Ținea încă mâna sa în esarpă.

Când vaporul eșea din port o detunătură de tun se auzea.

Atuncĭ batistele se agitaŭ în aer și se auzeaŭ din toate părțile adio, adio.

XV

La primĕvară

Pădurile eraŭ verzĭ și parcul din Boissy ca o oază în deșert.

Pe ruinile dispărute un alt castel se ridicase.

La 10 oare dimineață, cincĭ trăsurĭ se opriră înaintea bisericeĭ din Boissy. Altarul era împodobit cu florĭ care îmbălsăma aerul. O mulțime de lume era în biserică. Numaĭ câțĭ-va prietenĭ întovĕrășaŭ pe mire. Intre aceștia era și D. Hardouin.

Maria Baudru era și ea de față la căsătorie, dar acum în doliu după bărbatul sĕŭ și după fiica sa Tereza. Căsătoria se sfîrși repede.

Lumea vorbi mult despre nouĭ căsătorițĭ dar vorbele eĭ rele nu putură rezista putereĭ nemărginite a bogățieĭ și apoĭ nicĭ Georges Dambert nicĭ Blancha de Charnay n'aveaŭ trebuință de nimenĭ. De acum înainte locul Blanchay era desemnat în saloanele din lumea mare.

Infățișarea luĭ G. Dambert și grație femeeĭ luĭ care părea ca o floare păstrată la umbra uneĭ sere era admirată de toată lumea ce și frumusețea copilelor despre care se vorbea fel de fel de legende într'un chip saŭ în altul maĭ ales despre nașterea eĭ.

Tot ce se supune era departe de adevĕr. Astăzĭ viața celor două perechĭ, era împărțită între castelul de la Jonchère unde Blanche se ducea să se roage pe mormântul sărmaneĭ sale Giovana, între Boissy, între Paris și între modesta casă a luĭ Guern, ale căruĭ pământurĭ se mărise foarte mult fără ca viața lor să fi perdut din nobila simplicitate.

Această era adevĕrata fericire dar o fericire tăcută, ascunsă, modestă, însoțită de un feliŭ de melancolie provenită din atâtea dureroase suvenirĭ. Jeana era înconjurată și îngrijată cu drag de surorile eĭ din Bretania. Mulțumită eĭ ele puteaŭ să se mărite dacă ar fi voit, căcĭ eraŭ bogate.

(Va urma)

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREŞTI :

Bucureşti-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Paşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — **Accelerat,** pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureşti-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureşti-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,18 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3,32 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s.— **Fulgerul** pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureşti-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

Bucureşti-Piteşti, direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureşti-Galaţi, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăşeştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureşti-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureşti - Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucurdştĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureşti-Călăraşi Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. şi 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.